

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

July 2022 | HU

„Helyi szemmel” – 3. évad, 19. rész – A nyugat-balkáni országok az Európai Unió küszöbén

A nyugat-balkáni országok régóta húzódo csatlakozási folyamata ismét az EU napirendjére került. „Helyi szemmel” rovatunk ma az EU bővítésével és a Nyugat-Balkánnal foglalkozik, mivel nem minden ország jár ugyanott az uniós tagság felé vezető úton.

Vendégeink az EU-ba való fokozatos és progresszív integráció elvéről és a régió országainak a nagy európai családhoz való csatlakozásának kilátásairól beszélgetnek, valamint arról, hogy az EU Ukrajnára irányuló fokozott figyelmé hatással lesz-e a Nyugat-Balkánnal folytatott tárgyalásokra.

Ionuț Sibian, az EGSZB tagja és a Nyugat-Balkán nyomonkövetési bizottság elnöke, akinek országa (Románia) 2007-ben csatlakozott az EU-hoz, a civil társadalom szemszögéből mutatja be e régió helyzetét.

Jarosław Pietras, az Európai Unió és a lengyel kormány korábbi vezető tisztviselője, aki részt vett országa uniós csatlakozásában, a tárgyalóasztalnál szerzett tapasztalatairól, valamint a 2004-es nagy uniós bővítés és a jelenlegi helyzet közötti hasonlóságokról és különbségekről beszél.

Dafina Peci, az Albán Nemzeti Ifjúsági Kongresszus főtítkára arról beszél nekünk, hogy hazájában a fiatalok miként képzelik el Albánia jövőjét az Európai Unión belül.

Camille-Cerise Gessant, az Agence Europe újságírója és **Erisa Zykaj**, a nyugat-balkáni média brüsszeli EU-tudósítója a régió sajtóhelyzetéről és az európai politikai közösség eszméjéről fejt ki nézeteit. (at)

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

VEZÉRCIKK

Hatalmat a fiataloknak, segítséget Ukrajnának

Amikor ezeket a sorokat írom, postaládánkba már folyamatosan érkeznek a jelentkezések a június elején kiírt 2022-es civil társadalmi díjra. Mint minden évben, most is civil társadalmi szervezetek és egyének legkreatívabb és legkiválóbb projektjeit keressük, olyanokat, melyeket megismerve büszkék lehetünk a civil társadalom által Európa-szerte helyi szinten végzett fantasztikus munkára.

Ez az év azonban különleges. Most először a szokásos egy téma helyett kettőt választottunk ki díjunkhoz: az ifjúság, illetve Ukrajna témáját. Így tehát két kategóriában is keressük a nyerteseket, mindkettőben hármat.

Mivel 2022 az ifjúság európai éve, először úgy döntöttünk, hogy olyan projekteket díjazunk, amelyek elősegítik a fiatalok szerepvállalását. A díjjal azt szeretnénk megmutatni, hogy sürgősen lehetőséget kell adni a fiataloknak arra, hogy aktív polgárokká váljanak, és érdemben részt vehessenek a jövőnk, de különösen a saját jövőjüket érintő döntéshozatali folyamatokban.

Amikor azonban Oroszország brutális módon megtámadta Ukrajnát, szörnyű emberi szenvedéseket okozva, sorban érkeztek a hírek az európai civil társadalmi szervezetek és polgárok önzetlen erőfeszítéseiről, akik egyik napról a másikra lendültek mozgásba, hogy segítsenek szomszédainknak.

Ekkor döntöttünk úgy, hogy olyan projektek előtt is megnyitjuk a díjat, amelyek a háború által sújtott ukrán civilek segítésére irányulnak. Olyan jelentkezők között keressük a nyerteseket, akik

helyben nyújtanak humanitárius segítséget, menedéket nyújtanak a rászorulóknak, segítenek az ukránok európai munkaerőpiacra, iskolákba és társadalomba történő integrációjában, illetve segítettek és továbbra is segítenek a brutalitással és agresszióval szembesülő embereknek, akkor, amikor erre a legnagyobb szükségük van.

Ha tehát Ön olyan projektben vesz részt, amelynek célja, hogy jobb jövőt teremtsen a fiatalok számára, vagy hogy bármilyen módon segítsen az ukránoknak – akár már az EU-ban tartózkodó menekülteknek, akár azoknak, akik háború sújtotta hazájukban maradtak –, akkor gyorsan küldje el nekünk jelentkezését! Ha pedig ismer valakit, aki kimagasló munkát végez e két téma bármelyikében, akkor kérjük, tájékoztassa a lehetőségről! Mégpedig mielőbb, mert fogytán az idő: a jelentkezés határideje július 31.

Reméljük, számos kreatív és hasznos projektet ismerhetünk meg. A díj révén tisztelettel adózhatunk mindazoknak, akik arra törekednek, hogy Európát a fiatalok számára, velük együtt jobbá tegyék, valamint mindenkinek, aki bátorságot, emberséget és szolidaritást mutat a háború borzalmaival szemben.

Cillian Lohan
az EGSZB kommunikációért felelős alelnöke

RENDEZVÉNYEK, IDŐPONTOK

2022. július 31. (brüsszeli idő szerint) 10 óra

[Civil társadalmi díj: Jobb jövő teremtése a fiatalok számára és az ukrainai háború áldozatainak segítése - jelentkezési határidő](#)

2022. július 18., Brüsszel

[Az alapvető jogok és a jogállamiság kommunikálása](#)

2022. szeptember 21-22., Brüsszel

Az EGSZB plenáris ülése

ÁLMAINKBAN UKRAJNA...

Olha Csajko ukrán riporter Kijevből tudósít a társadalmi és politikai élet eseményeiről, illetve mostanában az ukrainai háborúról. Az EGSZB-nek exkluzív interjúban kommentálta az Európai Tanács 2022. június 23-i döntését, miszerint megadja Ukrajnának az uniós tagjelölt ország státuszt. Tekintse meg azt is, hogy milyen fényképet választott Olha Csajko ennek a történelmi jelentőségű pillanatnak az illusztrálására.

„A tagjelölti státusz kiemelkedő, ám rendkívül fájdalmas módon elért eredmény országunk számára. A vérünkkel fizetünk demokratikus törekvéseinkért, de ez az egyetlen módja annak, hogy elszakadjunk posztszovjet múltunktól és kikerüljünk Oroszország befolyása alól. Meg kell nyernünk ezt a csatát, hogy új nemzedékeink boldog és független

életet élhessenek.”

TÉRJÜNK A LÉNYEGRE!

„Térjünk a lényegre!” rovatunkban EGSZB-tagok mondják el véleményüket fontos és aktuális európai kérdésekről. Ezúttal Maurizio Mensi EGSZB-tagot, az EGSZB júniusi plenáris ülészakán elfogadott [A csipekről szóló európai jogszabály védelmi, valamint repülési és űripari gyártókat érintő vonatkozásai](#) című vélemény előadóját kértük meg, foglalja össze

számunkra röviden, hogy ez miért fontos kérdés.

Mensi úr elmagyarázta nekünk, hogy melyek ezek a vonatkozások két stratégiaileg fontos ipari szektor – a védelem és az űripar – esetében.

MAURIZIO MENSI A CSIPEKRŐL SZÓLÓ EURÓPAI JOGSZABÁLYRÓL: NEM SZABAD FIGYELMEN KÍVÜL HAGYNI A VÉDELMI ÉS AZ ŰRIPAR IGÉNYEIT

A félvezetők minden digitális termék alapvető alkotóelemei, létfontosságúak a védelmi és az űripár számára, bár ez utóbbiak a csipek globális piacából csak mintegy 1%-kal részesednek.

Az iparnak szüksége van olyan félvezetőkre, amelyek rugalmasak, megbízhatóak és képesek az adatok és információk teljesen biztonságos tárolására. Az ellátási lánc zavarai általában gazdasági és potenciálisan társadalmi kihívást jelentenek, de ezekben a stratégiai ágazatokban a hiányok biztonsági problémává is válnak.

Európa kisszámú külföldi beszállítótól függ, és ez veszélyes következményekkel jár. Az Egyesült Államok, Kína és Dél-Korea jelentős beruházásokat hajt végre. A csipekről szóló európai jogszabály révén az Európai Bizottság meg kívánja duplázni az európai termelést, és 2030-ra 20%-os globális piaci részesedést kíván elérni, összesen mintegy 43 milliárd eurós beruházással.

Az EGSZB azonban arra kéri az Európai Bizottságot, hogy tisztázza a finanszírozás forrásait, mivel úgy tűnik, hogy ezek egy része a költségvetésben már más kiemelt területekre – például az űrkutatásra, a mesterséges intelligenciára és a kiberbiztonságra – elkülönített összegek átcsoportosításából származik, és e területek finanszírozása nem kerülhet veszélybe. Az Európai Védelmi Alap előirányzatait sem szabad csökkenteni, mivel a források már most is korlátozottan állnak rendelkezésre. A növekvő geopolitikai feszültségek közepette kulcsfontosságú, hogy a csipekről szóló európai jogszabály megfelelő pénzügyi támogatást biztosítson a védelmi és az űripár számára.

Javasoljuk továbbá, hogy a csipekről szóló európai jogszabály ne csak a kis félvezetőkre összpontosítson, hanem támogassa a nagyobb félvezetők innovációját is, amelyeket a védelmi és az űripár még mindig széles körben használ.

A tanúsítási eljárások kidolgozása szintén kulcsfontosságú e két ágazat számára. Például az európai szabványosítási stratégia részeként támogatni kell a közös polgári és katonai szabványok kidolgozását.

Az állami támogatások terén haladéktalanul foglalkozni kell a jogbiztonság kérdésével; ezért uniós szinten egyértelműen meg kell határozni a támogatási intézkedések engedélyezésének kritériumait, nemzeti szinten pedig egyszerűsíteni kell az adminisztratív eljárásokat.

Meg kell erősíteni az együttműködést a szövetséges országokkal, például az EU-USA Kereskedelmi és Technológiai Tanácson keresztül az Egyesült Államokkal. A globális védelmi és űrkutatási félvezető-ökoszisztéma tehát összetett és szorosan összefonódott. Csak az erősségek kihasználásával és összehangolt

stratégiák kidolgozásával lehet elkerülni a párhuzamosságokat és növelni az egész rendszer hatékonyságát.

Maurizio Mensi EGSZB-tag

„...-T KÉRDEZZÜK”

Megkérdeztük...

„Megkérdeztük...” rovatunkban arra kérjük az EGSZB tagjait, hogy válaszoljanak egy olyan aktuális kérdésre, amely kiemelt helyen szerepel vagy kiemelt helyen kellene, hogy szerepeljen az európai napirenden.

Júliusi számunkban **José Antonio Moreno Diaz** EGSZB-taggal, [A nőekkel szembeni erőszak elleni küzdelem](#) című vélemény előadójával beszélgettünk. Arról kérdeztük, hogy milyen lépéseket tehetne az EU a nőkkel és lányokkal szemben egyre jobban elharapódzó erőszak ellen, amelyet egyébként az előadó a terrorizmus egyik, évente több ezer áldozatot követelő formájának nevez.

José Antonio Moreno Díaz: a nők elleni erőszak emberi jogi kérdés

Az EU-ban élő közel 500 millió embernek mintegy a fele nő. Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének 2014-es tanulmánya szerint az EU-ban a nők mintegy harmada tapasztalt már erőszakot élete során pusztán azért, mert nő.

Járványszerűen terjed a nők elleni erőszak: a párkapcsolatukban, a családban, a munkahelyen, az utcán és sok más összefüggésben. A nők elleni terrorizmus egy olyan formájáról beszélünk, amely évente több ezer áldozatot követel: a nőket megölik, megsebesítik, bántalmazzák, megalázzák, megerőszakolják, megtámadják, sértegetik, megszegyenítik, fenyegetik és így tovább.

A nők elleni erőszak tehát emberi jogi kérdés, mivel arról van szó, hogy valakinek az emberi jogai – a testi és lelki épséghez való joga, a biztonsághoz való joga, a megkülönböztetésmentességhez való joga, a magánélethez való joga stb. – sérül pusztán azért, mert nő.

Ezért a tagállamok hatóságainak és az európai intézményeknek a felelőssége, hogy garantálják a nők emberi jogait: az Európai Bizottság által a március 8-i nemzetközi nőnapon előterjesztett irányelvjavaslat alapvető és sürgősen szükséges első lépés.

Az EGSZB üdvözli azt a jogalkotási innovációt, amely szerint a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemről szóló irányelv egy interszekcionális megközelítés jegyében jön létre. A társadalom részéről széles körű igény mutatkozott egy ilyen irányelvre.

Ezen túlmenően, tekintettel a nőket ért erőszak számos formájának jelentőségére és kiterjedtségére, az ilyen erőszak elleni küzdelemre irányuló politikák nem lehetnek semleges politikák, hanem azokat inkább világos és egyértelmű **nemi szempontok** alapján kell kidolgozni, amelyeket úgy kell kialakítani, hogy megkönnyítsék e politikák szükségességének megértését, és elősegítsék hatékonyságukat.

Az EU-ban vitára van szükség a nők elleni erőszakra, olyan mechanizmusok kidolgozására, amelyek meghatározzák a büntethető magatartásformákat, mint például az erőszakot, valamint megállapítják a büntetéseket és azok súlyosbító körülményeit. Ugyanakkor olyan eljárásokat is létre kell hozni, amelyek védik az áldozatokat, és biztosítják a bírósági eljárásokhoz való biztonságos hozzáférést, valamint támogatási és integrációs mechanizmusokat biztosítanak az áldozatok számára.

Az EGSZB azt javasolja, hogy a szociális párbeszéd és a kollektív tárgyalások részeként konkrét intézkedéseket építsenek be arra vonatkozóan, hogy garantálva legyen, hogy a nőkkel szembeni erőszak áldozatainak megmarad a munkájuk, illetve hogy biztosított legyen azoknak az áldozatoknak a munkaerőpiaci integrációja is, akiknek nincs munkájuk.

Ugyanakkor mindannyian tudjuk, hogy a társadalmi problémákat nem lehet kizárólag bírósági úton megoldani, hogy a büntetés nem lehet az egyetlen eszköz, és hogy ezért interdiszciplináris oktatási és

szemléletformáló politikákat kell bevezetni: az oktatás és a kultúra segítségével meg kell akadályoznunk, hogy az emberek bántalmazóvá váljanak, szem előtt kell tartanunk az azonos feltételek melletti oktatást és a sokféleség tiszteletben tartását.

Tekintettel az oktatásnak a nemi szerepek és sztereotípiák kialakításában játszott szerepére, az oktatás megelőző szerepének – különösen az átfogó szexuális nevelés révén – az oktatás minden szakaszában meg kell jelennie, és az intézményi együttműködésbe kifejezetten be kell vonni az oktatási közösséget, a civil társadalmi szervezeteket (különösen a női szervezeteket), a szociális partnereket és az érintett közösségeket.

Végezetül az EGSZB mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a szélsőjobboldal célul tűzte ki a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó javaslatok elleni küzdelmet. Különösen aggasztónak tartja a nők által elszenvedett strukturális erőszak szisztematikus tagadását, azaz hogy pusztán azért éri erőszak a nőket, mert nők. Ez a tagadás nemcsak a férfiak és nők közötti egyenlőségen alapuló együttélést sérti, hanem az EUSZ 2. cikkében foglalt értékek és elvek elleni támadás is.

AKTUÁLIS VENDÉGÜNK...

Meglepetésvendégünk

„Meglepetésvendégünk” rovatunkban olyan személyiségeket mutatunk be, akiknek a munkája másokat inspirál, és akik elszántsága és tevékenysége iránti elkötelezettsége tiszteletre méltó.

Az EGSZB info e havi számában **Olha Csajko**, kijevi ukrán újságíró meséli el azt, miként dolgozik újságíróként a háborúban, és beszél a saját maga és általában az ukrán újságírók előtt álló kihívásokról. Elmondja, hogy munkamódszereiket hogyan igazították hozzá ezekhez a veszélyes időkhöz, hogyan szolgálják hazájukat, és hogyan kezelik az álhíreket és a propagandát.

Olha Csajko: Hosszú út áll el?ttünk

A nap, amikor arra ébredsz, hogy az országod háborúban áll.

A világ darabokra hullik, és te még mindig próbálsz visszahúzni a valóságba az oroszországi rokonaidat, de a propaganda és a félelem, úgy látszik, elvette tőlük a logikus gondolkodás képességét. Ráébredsz, hogy minden ukrán élete alapjaiban változik meg, köztük a mienk, az újságírók élete is, mert most már – legalábbis bizonyos mértékig – katonaként tekintünk magunkra.

Az egész nyolc évvel ezelőtt kezdődött, amikor Oroszország először támadta meg Ukrajnát. 2014 és 2018 között az egész ország és a média nehéz időszakot élt át, mivel a Kreml mindenféle propagandát használt tetteinek igazolására: nácinak nevezte az ukránokat, és meggyőzte az oroszokat arról, hogy a Donyec-medence és a Krím lakossága védelemre szorul.

Később azonban a helyzet némileg stabilizálódott. A „méltóság forradalma” (2013–2014) után az újságírók szólásszabadságot élveztek. Sokkal könnyebbé vált interjúkat szervezni, a politikusok már nem menekültek a sajtó elől, és a média képviselőinek eszébe sem jutott, hogy például egy adott helyről – legyen az egy vasútállomás, egy metróállomás vagy akár egy híd – készült felvétel veszélybe sodorhatja az országot.

Ennek ellenére az ukrán társadalom legalább 2021 decembere óta számított Oroszország teljes körű inváziójára. Több figyelmeztető jel is volt: az orosz retorika és propaganda élesedése, a nagykövetségek személyzetének evakuálása Kijevből Lvivbe, valamint a külföldieknek szóló határozott ajánlás, hogy minden lehetséges eszközzel hagyják el Ukrajnát. Az ukrán elnök és a kormány kitérő válaszokat adott az esetleges háborúval kapcsolatos kérdésekre, így csak találgatni tudtunk arról, hogy mikor kerül sor a teljes körű támadásra.

Putyin február 22-i, Oroszországhoz intézett beszéde, Joe Biden ismételt figyelmeztetései az amerikaiak és az ukránok felé, valamint a katonai segélyek megérkezése után egyértelművé vált, hogy bármelyik nap

elkezdődhet. Amikor azonban február 24-én kitört a háború, összeomlottunk. Ahogy hallottuk a robbanások hangját szerte az országban, és az emberek menekülni kezdtek Kijevből és más városokból és falvakból, megértettük, hogy a háború olyan tragédia, amelyre soha nem lehet teljesen felkészülni. Az első napon a média megpróbált mindent filmre venni, abban a hitben, hogy a háborúnak gyorsan vége lesz, de voltak olyan balsejtelmek is, hogy hosszú megpróbáltatások várnak ránk.

Az ukrán sajtónak van tapasztalata a terrorellenes műveletekről való tudósításban. Számos tudósító a donyecki frontvonalon szerezte első tapasztalatait. 2016 végén a védelmi minisztérium tanfolyamokat szervezett a háborús övezetbe akkreditációt szerezni kívánó újságírók számára, akik információkat kaphattak az ukrán fegyveres erőkről és megtanulhatták a taktikai sürgősségi orvoslás alapelveit. A riportereknek szigorú szabályokat kellett követniük, védőfelszerelést, például golyóálló mellényt és sisakot kellett viselniük, és tudniuk kellett, mit kell tenniük, ha tűz alá kerülnek. Egyeztetniük kellett a védelmi minisztérium sajtófelelőseivel, és naponta tájékoztatniuk kellett őket arról, hogy hol mozognak a

frontvonalon. Nem tüntethették fel csapataink helyzetét. Néhány katona azt kérte, hogy arcukat vagy tetoválásaikat homályosítsák el a videofelvételeken, hogy az ellenség ne tudja beazonosítani őket. A katonák halálos áldozatainak számáról csak megbízható hivatalos források alapján lehetett beszámolni. Óvatosabbak lettünk a helyi lakossággal készített interjúk során, mivel a frontvonal mentén fekvő városok és falvak lakói közül sokaknak vannak rokonai a megszállt területeken, és félnek az önhatalmúlag kikiáltott Donyeck-i Népköztársaság és Luhanszki Népköztársaság megtorlásától.

2022. február 24-től ezek a szabályok minden ukrán újságíróra vonatkoznak. Különös gondot kell fordítanunk azokra, akik megosztják tapasztalataikat. A felszabadított területeken élő emberek gyakran sírnak, vagy olyan dolgokat mondanak el nekünk, amelyeket a háború előtt megtartottak volna maguknak. Ezért tudnunk kell, hogyan beszéljünk az emberekkel, ügyelve arra, hogy ne okozzunk nekik további stresszt.

Nem kétszer, hanem háromszor, négyszer vagy akár tízszer is át kell gondolnunk, mielőtt bármilyen anyagot bemutatunk, anélkül, hogy paranoiássá válnánk vagy öncenzúrába esnénk. Nem szabad elfelejtenünk, hogy több ukrán forradalomra volt szükség ahhoz, hogy kivívjuk a szólásszabadságot. Soha többé nem veszíthetjük el.

A szólásszabadságnak azonban mindig együtt kell járnia a lehető legnagyobb felelősséggel. Hadd mondjak egy példát. Az invázió kezdetén, amikor Oroszország folyamatosan bombázta Ukrajnát, nagy volt a kísértés, hogy az emberek tragédiáját és fájdalmát szűrők nélkül mutassuk be – szinte valós időben, a közönségünk által elvárt hagyományos élő közvetítés formájában. A kellemetlen meglepetés az volt, hogy az ellenség a mi felvételeinket felhasználva ennek megfelelően tudta módosítani a tűzvonalát! Most már több órán keresztül kerüljük az élő adásokat. További korlátozások közé tartozik a katonai felszerelések vagy katonák mozgásának filmezési tilalma az ellenőrző pontokon.

A témák, amelyekkel foglalkozunk, drasztikusan megváltoztak. Minden történetben szerepel a háború és annak következményei. Beszámolunk az evakuálásokról, a pusztításról és azokról az előregyártott elemekből álló városokról, amelyek felváltják az Oroszország által romokban hagyott, magasabb színvonalú és hétköznapi házakat. Beszélünk harcosokkal, hősökkel és szomszédokkal, akik a megszállás ellenére támogatták hadseregünket; segítünk az önkénteseknek pénzt gyűjteni a fegyveres erőink és a taktikai sürgősségi orvoslás számára. Jártasak lettünk az aknamentesítésben, de legtöbbször nem tudjuk megmondani, hogy milyen nap van vagy melyik hónapban vagyunk. Hosszú út áll előttünk.

A munka állandó stressz forrása lett számunkra, és próbára teszi fizikai és mentális erőnket. Televíziós csatornáink (ICTV és STB) stúdiót alakítottak ki egy óvóhelyen, hogy hat órán keresztül megszakítás nélkül közvetítsenek – ez a mi időnk a Kulturális és Tájékoztatási Minisztérium által létrehozott egyesült „Hírmaraton” keretében, amely hat (állami és magán) televíziós csatornát fog össze, hogy 24 órás háborús tudósítást nyújtson.

Ukrajna már legalább nyolc éve próbál küzdeni az álhírek ellen. Mi újságírók könnyen kiszúrjuk az orosz befolyást, mert annyi év után már mesterei vagyunk az orosz propaganda felismerésének. A legtöbb tudósításunkat megbízható forrásokból, elsősorban az ukrán civil társadalom felelős tisztségviselői köréből ellenőrizzük. Az ukrán élet számos területén konzultálunk szakértőkkel. A jelentések hitelességét lelkiismeretesen ellenőrizzük a hivatalos honlapokon, a közösségi médiában és természetesen azokkal az emberekkel, akikről beszámolunk.

Nálunk nem sugároznak orosz vagy oroszbarát csatornákat. Weboldalaik (a hivatalosak kivételével) csak VPN-kapcsolaton keresztül érhetők el. Az orosz Telegram-csatornákat továbbra is figyelemmel kísérhetjük. Ezek a csatornák könnyen elérhetők, és természetesen bizonyos mértékig hatással vannak az ukrán lakosságra, de a kormányunk és a Nemzetbiztonsági és Védelmi Tanács mindent megtesz annak érdekében, hogy a nézőkhöz és az olvasókhöz eljuttassa a valóságnak megfelelő információkat.

A Hírmaraton legalább 10 csatornán kerül sugárzásra, és okostelefonon keresztül is követhető a DIYA alkalmazás segítségével. Az állam különböző csatornákon és a közösségi médián keresztül küld figyelmeztetéseket, bár a megszállt területeken, amelyek továbbra is el vannak vágva az internettől és a mobilkapcsolatoktól, sok probléma jelentkezik.

Egy másik, minden posztszovjet államban közös probléma az emberek bizalmatlansága a televíziós hírekkel szemben. Emlékeznek arra, hogy a szovjet időkben hogyan cenzúrázták a sajtót, és gyakran mondják, hogy a sajtó manipulált. Ez egyrészt jó, mivel arra ösztönzi az olvasót, hogy különböző forrásokból származó információkat keressen és hasonlítson össze, hogy saját véleményét alkothasson. Tisztában vagyunk azzal, hogy szomszédaink – az oroszok és a belaruszok – túlságosan bíztak a hivatalos tájékoztatásban, és elvesztették a kritikus gondolkodás képességét. Ezért a demokrácia és a gondolatszabadság az ukrán nézők, olvasók és újságírók egyik erőssége.

Olha Csajko ukrán újságíró, a Fakty hírcsatorna, az ICTV és az SLM News munkatársa

EGSZB-HÍREK

Elindult az EGSZB 2022. évi civil társadalmi díja, amely két témára összpontosít: a fiatalokra és Ukrajnára

Az EGSZB idei civil társadalmi díjának két témája a jobb jövő megteremtése a fiatalok számára és az ukrajnai háború áldozatainak segítése

Az EGSZB már fogadja a pályázatokat a 2022. évi civil társadalmi díjra, amely innovatív és kreatív projekteket és kezdeményezéseket jutalmaz két kategóriában: a fiatalok szerepének erősítése, valamint a háború sújtotta ország szörnyű eseményei által érintett ukrán polgárok segítése.

Összesen **60 000 euróval** díjazzuk a kategóriánként három, azaz legfeljebb hat nyertest.

Az 1. kategória témája **a fiatalok szerepének erősítése**. Az EGSZB azon projektek közül választja majd ki a nyerteseket, amelyek célja, hogy az európai fiatalok számára és velük együtt teremtsenek jobb jövőt, az európai fiatalok sajátos szükségleteivel foglalkoznak, és hozzájárulnak a gazdasági és társadalmi életben való szerepvállalásukhoz és részvételükhöz.

A 2. kategória témája: **Az európai civil társadalom Ukrajnáért**. Az EGSZB ezzel a díjjal elismerését szeretné kifejezni mindazoknak, akik a helyszínen tevékenykednek, akik napi rendszerességgel humanitárius

segítséget nyújtanak az ukránoknak, és akik segítséget nyújtanak a menekülteknek érkezésükkor és az európai társadalomba való beilleszkedésük során egyaránt.

A díjra minden olyan civil társadalmi szervezet, magánszemély és magánvállalkozás pályázhat, amely nonprofit kezdeményezéseket valósít meg. Csak olyan kezdeményezésekről és projektekről lehet szó, amelyeket az EU-ban hajtanak végre, kivéve a 2. kategóriát, amelynek keretében Ukrajnában megvalósított projektek is pályázhatnak.

A pályázatok benyújtásának határideje: 2022. július 31., (brüsszeli idő szerint) 10 óra.

Díjátadó ünnepség: 2022. december 14-15., Brüsszel

A [követelmények részletes leírása](#) és az [online pályázati űrlap](#) elérhető a honlapunkon.

Az EGSZB kiemelt tevékenységeként a civil társadalmi díj célja, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy a civil társadalom kimagasló módon hozzájárul az európai identitás és polgárság megteremtéséhez, valamint az európai integrációt támogató közös értékek előmozdításához. (II)

[Az EGSZB feltétel nélkül támogatja Ukrajna uniós csatlakozását](#)

Az EGSZB alig egy héttel az Európai Tanács csúcstalálkozója előtt állásfoglalást fogadott el, amelyben határozottan támogatta, hogy Ukrajna feltétel nélkül uniós tagjelölt státuszt kapjon, és megerősítette az európai civil társadalom azon kötelezettségvállalását, hogy együtt fog működni az ukránokkal annak érdekében, hogy országukat az eredetnél jobb formában építsék újjá.

Júniusi plenáris ülészakán az EGSZB egy második állásfoglalást fogadott el Ukrajnáról. Ez az [Ukrajna: segélyezéstől az újjáépítésig - az európai civil társadalom javaslatai](#) című állásfoglalás hangsúlyozza, hogy az ország számára, amint megfelel a tagság feltételeinek, lehetővé kell tenni az EU-ba való belépést. Az állásfoglalás világosan leszögezi, hogy Ukrajna tagjelöltsége nem érintheti hátrányosan a nyugat-balkáni

országok jelenleg zajló csatlakozási folyamatát.

Az ország újjáépítését illetően az állásfoglalás kiemeli, hogy azonnali európai és nemzetközi pénzügyi segítségre van szükség az ukrán gazdaság teljes összeomlásának megakadályozására.

Christa Schweng, az EGSZB elnöke így nyilatkozott: „Állásfoglalásunk azt az egyértelmű üzenetet küldi az Európai Bizottság és a Tanács felé, hogy adjanak Ukrajnának tagjelölti státuszt. Ukrajna megérdemli ezt, és az ukrán embereknek világos európai perspektívát kell nyújtani.”

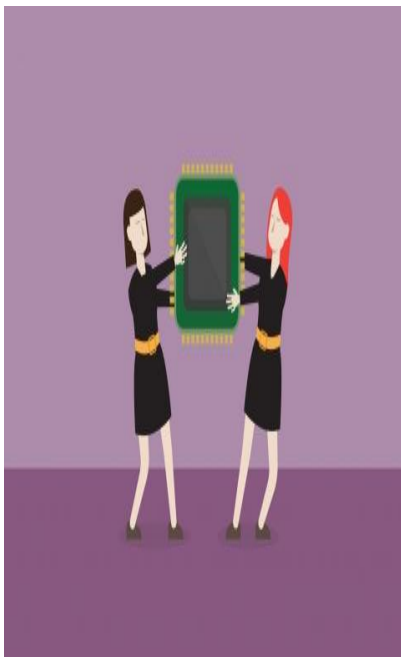
A Munkavállalók csoportjának elnöke, **Oliver Röpke** kijelentette, hogy „együtt fogunk működni Ukrajnával és az ukránokkal, hogy az ország lépésről lépésre haladva teljesíteni tudja az európai szerződések által az Unióhoz való csatlakozáshoz megkövetelt normákat.”

Stefano Mallia, a Munkáltatók csoportjának elnöke elmondta: „Felhívjuk az uniós intézményeket, hogy biztosítsanak sürgősségi finanszírozást a kkv-k számára, amelyeknek elsősorban e kkv-k megőrzésére, majd növekedésük elősegítésére kell irányulniuk.”

Séamus Boland, a Civil társadalmi szervezetek csoportjának elnöke szerint „a civil társadalmi szereplőknek az Ukrajnának nyújtott uniós és nemzeti humanitárius segítségnyújtás tervezésének, végrehajtásának és nyomon követésének középpontjában kell állniuk – mind a háború alatt, mind pedig később, az ország újjáépítése során.”

Marta Barandij, a „Promote Ukraine” elnöke elmondta, hogy „szükségünk van a segítségükre az ország újjáépítéséhez”, **Marija Korolcsuk** pedig, aki a CORE és a „Funky Citizens” NGO-k nevében szólalt fel, érzelmetől áthatott beszédet tartott arról, hogy az ukrán emberek eltökélten győzni akarnak, és újjá akarják építeni Ukrajnát.

Ezután **Vszevolod Csencov**, az EU melletti ukrán képviselet vezetője emelkedett szólásra, és megköszönte az uniós tagállamok szolidaritását, hozzátéve, hogy „az uniós tagjelölti státusz elnyerése történelmi pillanat számunkra”. (at)

[A csipekről szóló európai jogszabály: „a laboratóriumtól a gyárig elv” nem elegendő az ellenálló képesség eléréséhez](#)

Egy új véleménycsomagban az EGSZB mellett érvel, hogy meg kell erősíteni a félvezetők teljes értékláncát, beleértve a gyártás végső szakaszait is, ahol a Covid19 is kritikus hiányosságokat tárt fel.

Júniusi plenáris ülésén az EGSZB véleménycsomagot fogadott el a csipekről szóló európai kezdeményezésről. Az EGSZB szerint az Európai Bizottság javaslatai általában véve nagyon jó kezdeményezésnek számítanak a Covid19 során tapasztalt hiányok kezelésére, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy az Európai Bizottságnak ennél is tovább kell mennie bizonyos területeken.

Az EGSZB mindenekelőtt úgy véli, hogy az európai ipar stratégiai ellenálló képességének eléréséhez az egész félvezető-ágazatot figyelembe kell venni: „Az Európai Bizottság »laboratóriumtól a gyárig« elve nem mutat elég messzire, mivel az értéklánc nem a gyártásnál ér véget” – hangsúlyozta **Heiko Willems**, [„A csipekről szóló európai jogszabály” című EGSZB-vélemény](#) előadója.

Az EGSZB rámutat, hogy jogszabály nem igazán foglalkozik a gyártás későbbi szakaszaival – a csomagolással, a teszteléssel és az összeállítással. „Az európai termelést esetenként csomagolás céljából Délkelet-Ázsiába viszik, majd visszaszállítják Európába: ez nem megfelelő megközelítés a stratégiai autonómia szempontjából, látva az elmúlt években tapasztalt veszélyeket” – fejti ki **Dirk Bergrath**, az [„Európai félvezető-ökoszisztéma” című EGSZB-vélemény](#) (a csipekről szóló európai jogszabály) előadója.

Ugyanakkor fontos, hogy Európa nyitott maradjon, mivel a csipek ágazata az egyik leginkább globalizált értéklánc a világon. Gazdasági szempontból értelmetlen lenne egy zárt értéklánc létrehozása. Az EGSZB véleménye szerint a helyes út az lenne, hogy megfelelő egyensúlyt találjunk az európai kapacitások növelése és a hasonló gondolkodású országokkal való partnerségek megerősítése között.

A félvezetőhiány enyhítése érdekében az EU-nak számos kérdéssel foglalkoznia kell: ilyenek a nyersanyagokhoz, a K+F létesítményekhez, a szellemi tulajdonhoz és a technológiai know-how-hoz való hozzáférés, valamint a szakképzett munkaerő rendelkezésre állása. Ehhez jelentős beruházásokra és támogatásra van szükség a közszféra részéről. Az Európai Bizottság 43 milliárd euró előteremtését tervezi az elkövetkező években. E költségvetés nagy részét azonban már elkülönítették más programokra, például a Horizont Európára és a Digitális Európa programra, és csak átcsoportosításra kerül sor.

„Hol vannak az új pénzforrások az ipar számára?” – kérdezi **Stoyan Tchoukanov**, [„A csipekkel foglalkozó közös vállalkozás” című EGSZB-vélemény](#) előadója. „Hasonlítsuk ezt össze az Egyesült Államokkal, amely 2021 és 2026 között 52 milliárd USD-t fektet be, valamint Kínával, amely 2025-ig 150 milliárd USD-t kíván mozgósítani. Még egy olyan kisebb ország, mint Korea is 450 milliárd USD befektetést tervez 2030-ig.”

Az EU-nak további közpénzeket kell találnia, az EGSZB pedig kéri az Európai Bizottságot, hogy részletezze beruházási terveit. A magánberuházásokat is fel kell lendíteni 43 milliárd euró előteremtése érdekében.

Az Európai Bizottság megnyitja az utat azelőtt, hogy az első generációs létesítmények, azaz az Európában még nem létező létesítmények esetében az állami támogatások a finanszírozási hiány 100%-áig terjedjenek. Ezzel az a cél, hogy támogassák azokat a technológiai szegmenseket, amelyek geopolitikai aggályok vagy stratégiai jelentőség miatt különösen sérülékenyek.

„Mindannyian egyetértünk abban, hogy ha Európában erős függőségekkel és kapacitáshiánnyal kell szembenéznünk ott, ahol erőre van szükségünk, a projekteket közpénzekből is finanszírozni kell” – mondja a három előadó, „de a 100%-os állami támogatások riasztóak, mivel ebben az esetben olyan projekttel is elő lehet állni, amelyek nem igazán fenntarthatóak”. Az ilyen létesítmények gazdasági életképességét – legalább középtávon – támogatási verseny, kapacitásfelesleg és piaci torzulások nélkül kell biztosítani.

A migránsok eszközként való felhasználása és az ukrainai menekültválság a migrációs politika újraindítását teszi szükségessé

A migránsok államilag támogatott, az EU destabilizálását célzó eszközként való felhasználása, valamint az ukrainai háború következtében megindult példátlan menekültáradat szükségessé teszi az európai migrációs politika felülvizsgálatát. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak szolidaritást kell vállalniuk egymással, és meg kell osztaniuk a befogadással járó terheket, hogy közös választ adhassanak a menekültválságokra. Ugyanakkor felhívja a figyelmet arra is, hogy garantálni kell a migránsok biztonságát és emberi jogait.

A júniusi plenáris ülésen elfogadott, a **migránsok instrumentalizálásáról** szóló EGSZB-véleményben a tagok kiemelték, hogy az erre a taktikára adott uniós válasznak közös, egységes és koherens migrációs politikán kell alapulnia.

A közelgő – és régóta esedékes – egyedi szabályozásnak ezen a területen egyfajta szolidaritáson alapuló felelősségmegosztást kell bevezetnie a tagállamok között.

Különösen most, hogy az ukrainai háború és a tömeges menekültáradat miatt nyilvánvalóvá vált, hogy a migráció valamennyi tagállamot érinti. Ezért az új migrációs és menekültügyi paktumot át kell alakítani annak érdekében, hogy megvalósuljon az észszerű, jogokon alapuló menekültügyi és migrációs politika kialakításához szükséges rendszerszintű változás.

Ezzel kapcsolatban **Stefano Palmieri**, az EGSZB véleményének előadója arra figyelmeztet: „Tovább kell dolgoznunk azon, hogy megszilárdítsuk Európa hírnevét mint olyan helyét, ahol humanitárius segítséget nyújtanak és garantálják az emberi jogok tiszteletben tartását”.

A harmadik országok által az EU egységének tesztelésére alkalmazott „hibrid fenyegetésekkel” kapcsolatban **Pietro Vittorio Barbieri**, az EGSZB véleményének társelőadója hangsúlyozza, hogy az emberek nem fenyegetést jelentenek, hanem inkább áldozatai az ilyen taktikáknak.

Az EGSZB hangsúlyozza, hogy az érintett migránsok rendkívül kiszolgáltatottak és védelemre szorulnak, és külön kiemeli, hogy a humanitárius segítségnyújtásnak összhangban kell állnia az uniós jog szerinti kötelezettségekkel és meg kell felelnie a kiszolgáltatott személyek támogatására vonatkozó meglévő gyakorlatoknak. Az EGSZB az instrumentalizált migránsok jogainak méltányos, teljes körű és azonnali elismerését ajánlja, elkerülve az adminisztratív bizonytalanságból adódó sűrke zónákat. (at)

Konferencia Európa jövőjéről: nagyon fontos most a nyomon követés

A civil társadalmi szervezetek elmúlt évben tett közös erőfeszítései meghozták gyümölcsüket, és az Európa jövőjéről szóló konferenciának sikerült érdemi eredményeket elérnie az európaiak szívéhez közel álló kérdésekben. Christa Schweng, az EGSZB elnöke ezzel az üzenettel üdvözölte Dubravka Šuicát, az Európai Bizottság demokráciáért és demográfiaért felelős alelnökét az EGSZB június 15-i plenáris ülésén.

„Az emberek ajánlásai és az összes érdekelt fél észrevételei alapján negyvenkilenc javaslatot fogalmaztak meg. Ezek számos előremutató célkitűzést tartalmaznak, többek között azt, hogy meg kell erősíteni azt a szerepet, amelyet a részvételi demokráciához kapcsolódó tevékenységek támogatójaként és szavatolójaként az EGSZB tölt be” – fejtette ki **Christa Schweng**.

Hozzátette, hogy a kihívás most kettős: meg kell találni a lehető legjobb módját annak, hogy támogassuk a civil szervezetekkel folytatott strukturált párbeszédet, valamint nyomon kell követni a konferenciát, biztosítva, hogy a visszajelzés alapos, egyszerű és átlátható módon, illetve egy online eredményjelző és nyilvános ellenőrzés formájában valósuljon meg.

Dubravka Šuica kiemelte, hogy „az EGSZB a demokratikus ökoszisztéma alapvető része, erősíti a bizalmat és csökkenti az emberek és az intézmények közötti szakadékot. Nagyon fontos, hogy visszajelzést adjunk az európaiak számára erről az egyedülálló demokratikus gyakorlatról. Az Európai Bizottság mindig azok mellett fog állni, akik a jobb működés érdekében meg akarják reformálni az Európai Uniót. A szerződés módosítása azonban nem lehet öncélú: sok mindent el lehet és el is kell érni a jelenlegi szerződések keretein belül.”

Bejelentette, hogy 2022 őszére utókonferenciát szerveznek, és kiemelte: „a rendezvény legitimitást biztosít az egész folyamatnak, mert a demokrácia olyan értékes dolog, amelyet soha nem szabad természetesnek vennünk, amint arra az ukrajnai tragikus események is emlékeztetnek bennünket. Figyelmünket demokráciánk állandó fejlesztésére kell összpontosítanunk, amelyet most készítünk fel a jövőre.” (mp)

Professor Andrea Renda, CEPS

Az EGSZB értékelése Európa digitalizációhoz vezet? „harmadik útjáról”

A digitális jogokról és elvekről szóló nyilatkozattal és az adatmegosztási jogszabállyal az EU két további lépést tesz egy olyan digitális környezet létrehozása felé, amely az embereket helyezi a középpontba - emelték ki az EGSZB júniusi plenáris ülésén folytatott vita során.

Az EGSZB június 15-i plenáris ülésén vitára került sor a **digitális jogokról és elvekről**, melyben részt vett **Andrea Renda** professzor, az Európai Politikai Tanulmányok Központjának tudományos főmunkatársa és a globális kormányzással, szabályozással, innovációval és digitális gazdasággal foglalkozó vezetője. A vitára [a digitális jogokról és elvekről szóló európai nyilatkozat](#) tervezetéről, illetve [az adatmegosztási jogszabályról](#) kidolgozott EGSZB-vélemények elfogadása kapcsán került sor.

Andrea Renda professzor támogatását fejezte ki mind a nyilatkozatot, mind a jogszabályt illetően, melyek az uniós szabályozási rendszer két egymásba kapcsolódó alkotóelemét jelentik, és alternatívát képeznek mind az USA rendszerével szemben, amelyet az óriásvállalatok irányítanak, mind pedig az állami ellenőrzés alatt álló Kínával szemben, ahol a nagy technológiai óriások által gyűjtött adatok a tömeges kormányzati megfigyelés eszközévé váltak.

„Ezek a mi biztonsági és védelmi elképzeléseink nemcsak felelősebb egyéneket és magánvállalatokat követelnek meg, hanem olyan éleslátóbb és erősebb kormányokat is, amelyek rendelkeznek eszközökkel annak megvizsgálásához, hogy mi az, ami biztonságos, és mi az, ami nem biztonságossá alakulhat” – mondta. „És a fenntarthatóságról is szó van – nemcsak környezeti, hanem egyre inkább gazdasági és társadalmi fenntarthatóságról is, mivel az általunk eddig ismert modell gazdaságilag és társadalmilag már fenntarthatatlan.”

„Az EU digitális jogok és elvek melletti elkötelezettsége rendkívül fontos a még mindig fennálló digitális szakadék kezeléséhez, különösen az előregedő és vidéki népesség online közszolgáltatásokhoz és magánszolgáltatásokhoz való hozzáférést tekintve” – jelentette ki **Philip von Brockdorff**, a nyilatkozattervezetről szóló EGSZB-vélemény előadója.

Hangsúlyozta, hogy a nyilatkozatnak nemcsak a környezettel kapcsolatban, hanem a társadalmi fenntarthatóságot tekintve is támogatnia kell a fenntartható fejlődést, minimalizálva a digitális technológiák káros hatásait és maximalizálva a gazdaságra és a társadalomra gyakorolt pozitív hatásukat.

Az adatmegosztási jogszabályról szóló EGSZB-véleményt ismertetve az előadó, **Marinel Dănuț Muresan** hangsúlyozta, hogy foglalkozni kell a civil társadalom jogos aggodalmaival: „Az uniós polgárok biztonsága nagyon fontos. Minden érdekelt félnek rendelkeznie kell hozzáféréssel. Olyan adatközpontokat kell kialakítanunk, amelyek követik a kiberbiztonságra vonatkozó szabályokat, biztosítják, hogy az adatokat kezelő valamennyi személy folyamatos szakmai képzésben részesüljön, valamint minden érdekelt fél, különösen a kkv-k számára tisztességes hozzáférést biztosítanak azokhoz.” (dm)

Left to right: Stefano Palmieri, Javier Doz Orrit, Brikena Xhomaqi, Luca Jahier, Gonçalo Lobo Xavier, Dragoș Pîslaru

[Európai szemeszter: az EGSZB reformot sürget a szervezett civil társadalom hatékony részvételének biztosítása érdekében](#)

Júniusi éves konferenciáján az „Európai szemeszter” csoport (ESG) megismételte a civil társadalom részvételére irányuló felhívását, és állandó, közös finanszírozási mechanizmust javasolt a válsághelyzetekre való felkészültség és reagálási képesség javítását célzó beruházásokhoz.

A konferencia az európai szemeszter reformjának megvitatására irányuló, nemrégiben elfogadott [EGSZB-állásfoglaláshoz](#) kapcsolódott. A szemeszter keretében zajlik majd a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek végrehajtása. „Az EU előtt álló új kihívások fényében az európai szemesztert aktualizálni kell, meg kell erősíteni, és meg kell nyitni az európai szervezett civil társadalom előtt” – magyarázta **Gonçalo Lobo Xavier**, az „Európai szemeszter” csoport alelnöke.

A konferenciát megnyitó **Christa Schweng**, az EGSZB elnöke megerősítette, hogy „a civil társadalomnak döntő szerepe van a jövő Európájában”, míg **Elisa Ferreira**, a kohézióért és a reformokért felelős biztos megjegyezte, hogy „amikor a jövőbeli válságokról gondolkodunk, ahelyett, hogy egyetlen eszközre összpontosítanánk, az eszközök sokaságára és egy jól összeállított eszköztárra kell gondolnunk. Diverzifikálnunk kell.”

Az EU-nak az elkövetkező években hatalmas beruházásokra lesz szüksége. A résztvevők megvitatták, hogy ezeket a helyreállítási terveket strukturális és állandó jellegűvé kell-e tenni ahhoz, hogy a kulcsfontosságú területeken közös beruházásokat biztosítsanak. „Európának energiafüggetlennek kell lennie” – jelentette ki **Javier Doz Orrit**, az „Európai szemeszter” csoport elnöke, míg **Stefano Palmieri**, a „Gazdasági és monetáris unió” (ECO) szekció elnöke ragaszkodott ahhoz, hogy „biztosítani kell a rendszer strukturális átalakítását”.

Luca Jahier, az „Európai szemeszter” csoport alelnöke a konferenciát azzal zárta, hogy elismerte a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz és a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek fontosságát. „Ezekkel az eszközökkel az elmúlt két évben többet tettünk, mint az elmúlt 20 évben” – mondta. „Most a szervezett civil társadalom részvételét kell biztosítanunk, többet kell beruháznunk, és fel kell gyorsítanunk az átmenetet.” (tk)

Pietro Francesco De Lotto and Christa Schweng

[Európa kulcsiparágai szeretnék, ha az EGSZB minél nagyobb szerepet játszana a szakpolitikai döntéshozatalban](#)

Egy rendezvényen, melyen azt ünnepelték, hogy az EGSZB immár 20 éve ad tanácsokat az ipari szerkezetváltással kapcsolatban, a legfontosabb uniós ipari ágazatok amellett érveltek, hogy a Covid19, az orosz agresszió, az éghajlatválság, valamint az ipari és társadalmi átalakulás okozta zavarokra olyan választ kell adni, amely az eddiginél nagyobb mértékben épít az adatokra és jobban a jövő felé tekint.

Az EGSZB június 8-án ünnepelte az Ipari Szerkezetváltás Konzultatív Bizottsága (CCMI) fennállásának 20. évfordulóját. A bányászat, az energiaipar, a védelmi ipar és az űripar képviselői hangsúlyozták, hogy a mai gyökeresen megváltozott világban az uniós politikának pontosan tükröznie kell mind az ipari szükségleteket, mind a társadalmi kontextust.

Christa Schweng, az EGSZB elnöke a rendezvényt megnyitó beszédében hangsúlyozta az intézménynek azt az elkötelezettségét, hogy „együttműködjön a szervezett civil társadalommal, az uniós intézményekkel és minden érintett féllel annak érdekében, hogy közösen megoldásokat találhassanak azokra a kihívásokra, amelyekkel az ipari ágazatoknak szembe kell nézniük.”

Thierry Breton belső piacért felelős biztos méltatta az EGSZB-t, amiért „továbbra is kulcsszerepet tölt be az iparpolitikai kérdésekben”. Kifejtette a rendezvény résztvevőinek, hogy az éghajlatváltozás, a világjárvány és az EU küszöbén zajló háború kihívásai szükségessé teszik, hogy Európa sürgősen a saját kezébe tudja venni ipara jövőjének irányítását.

Pietro Francesco De Lotto CCMI-elnök kiemelte a CCMI abbéli szerepét, hogy új kérdéseket tegyen fel, új elemzési területeket vetítsen előre és új szaktudást vigyen a vitákba annak érdekében, hogy valamennyi érdekelt fél álláspontját figyelembe lehessen venni. „Az Ipari Szerkezetváltás Konzultatív Bizottsága az európai intézményeknél folyó szociális párbeszéd újragondolásának egyik modellje” – jelentette ki.

Monika Sitárová, a CCMI alelnöke elmondta, hogy „jelentéseink ténybeli alapot nyújtanak véleményeinkhez és ajánlásainkhoz. A szociális párbeszéd során szerzett tapasztalatainkat arra használjuk fel, hogy foglalkozzunk az ipari szerkezetváltással és annak társadalmi hatásaival, felkészüljünk a változásokra és hozzájáruljunk a társadalmilag elfogadható megoldásokhoz.” (ks)

Christa Schweng and Ann Hardt

Az EGSZB igyekszik tovább fokozni az immár tíz éve létező európai polgári kezdeményezés hatását

Az európai polgári kezdeményezés napján, amelynek 2022. június 2-án az EGSZB adott otthont, a felszólalók és az aktivisták hangsúlyozták, hogy egy nagyobb hatású európai polgári kezdeményezés népszerűbb is lenne.

Az immár egy évtizede létező európai polgári kezdeményezéseket az EGSZB egy olyan rendezvénnyel ünnepelte, amelyen számba vették az eredményeket és a kihívásokat, illetve felvázolták a jövőbeli lehetőségeket. A felszólalók és az aktivisták vegyes képet festettek: beszámoltak néhány kiemelkedő sikerről, de megemlítették hiányosságokat és gyengeségeket is. Ezek között leggyakrabban **a hatás, a hozzáférhetőség és a láthatóság** szerepelt.

„Immár a tizedik évfordulóját ünnepeljük ennek a továbbra is egyedülálló nemzetközi részvételi eszköznek” – mondta el **Christa Schweng**, az

EGSZB elnöke a rendezvényt megnyitva. „Tíz év hosszú idő: annyi bizonyos, hogy sok tapasztalatot gyűjtöttünk. Ugyanakkor ez az időtáv igencsak rövid is: van még mit tanulnunk, fejlesztenünk, és el kell érni azt is, hogy a polgári kezdeményezés megkapja kiérdemelt helyét az uniós intézményi folyamatban.”

Az EGSZB elnöke bejelentette, hogy az intézmény úgy határozott, hogy a releváns sikeres kezdeményezésekről még azelőtt álláspontot fog kialakítani, hogy az Európai Bizottság reagálna rájuk. Az első ilyen kezdeményezés a **„Mentsük meg a méheket!”** című lesz. Az EGSZB ezenkívül kiemelt figyelmet fog fordítani a fiatalokra és nyomon fogja követni, hogy a tagállamok miként élnek azzal a lehetőséggel, hogy az európai polgári kezdeményezés aláírásának korhatárát 16 évre csökkentsék. Ezt eddig egyetlen tagállam vezette be, három másikban pedig a választójogi korhatár eleve 16 vagy 17 év.

Dubravka Šuica, az Európai Bizottság alelnöke kijelentette: „Az európai polgári kezdeményezés jól példázza, hogy mennyire képesek az intézmények alkalmazkodni, változni és javítani a polgárokkal való interakcióikat. Most arra kell koncentrálnunk, hogy folytassuk a demokratikus innováció, valamint a demokráciában történő polgári szerepvállalás és részvétel ökoszisztémájának kiépítését.”

Helmut Scholz európai parlamenti képviselő felvetette, hogy ha az Európa jövőjéről szóló konferencia nyomán végrehajtandó szerződésmódosítások révén az Európai Parlament megkapná a jogalkotási kezdeményezés jogát, akkor vállalhatná annak biztosítását, hogy a sikeres polgári kezdeményezéseket valóban végigvigyék.

A rendezvény egyik munkaértekezlete a közelmúltbeli sikeres európai polgári kezdeményezéseket vizsgálta. Ezek kezdeményezői egyetértettek abban, hogy a kampányokhoz szükséges jelentős pénzügyi források hiányában (a kampányköltség becsléseik szerint mintegy 300 000 euró) a szükséges egymillió aláírás összegyűjtéséhez kulcsfontosságú az NGO-k részéről érkező támogatás. Hangsúlyozták: az emberek bíznak az NGO-kban, és ezért jobban hajlanak arra, hogy aláírják a kezdeményezéseket és megadják a tagállamok által kért személyes adatokat.

Egy másik munkaértekezlet azt vizsgálta, hogy mennyire népszerűek a polgári kezdeményezések a fiatalok körében. A kezdeményezők között ugyanis sok a fiatal, ám a legsikeresebb kezdeményezéseket nem ők indítják. A felszólalók megvitatták, hogy az intézmények hogyan ösztönözhetnének több fiatalt arra, hogy éljenek az európai polgári kezdeményezéshez hasonló eszközökkel. Fiatal aktivisták hangsúlyozták, hogy az

egész EU-ban szükség van politikai oktatásra már egészen fiatal kortól, hogy elkerüljük azt, hogy ezek az eszközök csak a magasan képzettek szűk köre számára legyenek hozzáférhetők. [További információk a rendezvényről](#) (dm/rl)

CSOPORTOKKAL KAPCSOLATOS HÍREK

Növekvő infláció indexálás nélkül: a munkavállalók bére csökken, a szegénység nő?

Az EGSZB Munkavállalók csoportjának cikke

Intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy a már egyébként is megélhetési nehézségekkel küzdő munkavállalók és családok ne szegényedjenek el teljesen azzal, hogy munkabérük értékét havonta csökkenti az infláció.

Az infláció bonyolult folyamat, melynek számos oka van. Hatásai azonban egyértelműek és közvetlenek: a munkavállalók és családok Európa-szerte azzal szembesülnek, hogy lényegében csökken a fizetésük és apadnak a megtakarításaik. Mint általában, most is a legkiszolgáltatottabbak vannak a legrosszabb helyzetben, mivel nekik már eleve szűk mozgásterük volt pénzügyi téren (ha volt egyáltalán). Ezenkívül a jelenlegi áremelkedés a munkavállalók többsége számára elsősorban az alapvető termékek terén

érezhető, ideértve az élelmiszereket, az elektromos áramot, a fűtést és az üzemanyagot.

Az [EKB adatai](#) azt mutatják, hogy 2008-ban egyes országokban sor került valamiféle automatikus indexálásra a növekvő megélhetési költségek és a bérek viszonylatában (Belgium, Spanyolország, Franciaország, Ciprus, Luxemburg, Málta és Szlovénia esetében), vagy nem automatikus, hanem bizonyos iránymutatások alapján végzett indexálásra (Görögország, Olaszország és Finnország esetében). A 2008-as válságot követő megszorító intézkedések után csak Belgium és Luxemburg tartotta fenn és alkalmazza jelenleg is az automatikus indexálást. Eközben Olaszországban, Cipruson és Máltán létezik bizonyos nem automatikus indexálási rendszer ([EKB](#)). Ezek az intézkedések általában az általános megélhetési költségeken alapulnak, és bár sokat segítenek, a fent felsorolt alaptermékek drasztikus áremelkedését aligha képesek ellensúlyozni. Az uniós országok többsége azonban nem rendelkezik ilyen rendszerekkel. Ezért még fontosabb, hogy további segítséget biztosítsunk a legkiszolgáltatottabbak számára, és minél jobban kezeljük az emelkedő árak okait. Az infláció néhány oka, így például Ukrajna orosz inváziója, rövid távon nem befolyásolható. A növekvő bizonytalanság közepette foglalkozni kell a globális ellátási láncoknak a Covid19-válságot követő strukturális korlátaival is. Hosszú távú megoldásokra van szükség. Mindeközben intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy a már egyébként is megélhetési nehézségekkel küzdő munkavállalók és családok ne szegényedjenek el teljesen azzal, hogy munkabérük értéke minden egyes

A cseh elnökség mottója – „Európa mint feladat” – illik a helyzethez

Stefano Mallia, az EGSZB Munkáltatók csoportja elnökének cikke

Prága pragmatikus és dinamikus programot mutatott be, amely helyesen azonosítja az előttünk álló azonnali kihívásokat.

A Cseh Köztársaság Uniónk számára nehéz – talán az eddigi legnehezebb – időszakban veszi át az EU Tanácsának soros elnökségét, hiszen kontinensünkön újra háború dúl, miközben még mindig a világjárvány hatásaival, a gazdaság lassú helyreállításával és az inflációval küzdünk.

A cseh elnökség által választott jelmondat önmagáért beszél: **Európa mint feladat**. Valóban, mindannyiunk feladata hozzájárulni ahhoz, hogy Európa újragondolja, újjáépítse magát és megerősödjön, ehhez pedig sok tekintetben bátran át kell értékelnünk jelenlegi megközelítésünket.

Jelentős kihívások állnak előttünk: arra kell összpontosítanunk, hogy megteremtjük a béke, a biztonság és a jólét feltételeit az EU-ban, miközben biztosítanunk kell az európai gazdaság stratégiai ellenálló képességét és versenyképességét. Csak erős és versenyképes gazdasággal tudunk ellenállni a nemzetközi nyomásnak, miközben gondoskodunk polgárainkról.

A belső piacot el kell mélyíteni, különösen a szolgáltatói ágazatban és a digitális gazdaság terén. Javítanunk kell az üzleti környezetet, ideértve a tudomány, a kutatás és az innováció támogatását is. Csak ez javíthatja az európai cégek versenyképességét.

Mindannyian támogatjuk a zöld megállapodást és az „Írány az 55%!” intézkedéscsomagot, de óvatos ütemben kell az uniós ipar dekarbonizációját végrehajtani. Energiabiztonsági kérdéseink jelenleg sürgetőbbek, mint az energetikai átállás. Mindenekelőtt meg kell erősítenünk az EU egészének energetikai ellenálló képességét. Biztosítanunk kell az Oroszországtól való függőség megszüntetését más beszállítóktól érkező energia révén.

A bevándorlást és a menekülteket illetően állandó és tartós megoldásokat kell bevezetnünk, melyek azonos felelősséget rónak minden uniós tagállamra.

Bízunk abban, hogy a Cseh Köztársaság hatalmas eltökéltséggel vezeti majd Európát. Prága pragmatikus és dinamikus programot mutatott be, amely helyesen azonosítja az előttünk álló azonnali kihívásokat, melyekkel a lehető leghamarabb és a lehető leghatékonyabb módon kíván foglalkozni.

Az elnökség programja a gazdaságot és a versenyképességet helyezi a középpontba, amit a Munkáltatók csoportja támogatni fog.

„Európa mint feladat” – valóban ez áll most előttünk. (sm)

[Az igazságos átmenetről szóló európai konferencia Írorszáiban](#)

Az EGSZB Civil társadalmi szervezetek csoportjának cikke

Az EGSZB-n belül működő Civil társadalmi szervezetek csoportja - az ír Rural Linkkel partnerségben - konferenciát szervezett Írorszáiban, hogy több szempontból is megvizsgálják az igazságos átmenet kérdéskörét.

A [Civil társadalmi szervezetek csoportja](#) - az írországi vidéki közösségek érdekeit képviselő nemzeti hálózattal, az ír Rural Linkkel ([IRL](#)) partnerségben - [közös konferenciát](#) szervezett június 9-én az írországi Tullamore-ban.

A konferencián több szempontból is körbejárták az igazságos átmenet kérdéskörét, a felszólalók pedig az alábbi három témakör köré szervezett panelbeszélgetések keretében megvitatták, hogy miért van szükség az igazságos átmenetre, illetve hogy milyen lehetőségek adódnak abból:

- a közösségek megerősítése és kapacitásbővítése szabadidős tevékenységek és kulturális örökség segítségével,
- munkahelyteremtés és megújuló energiák biztosítása,
- beruházás az oktatásba és a képzésbe.

A konferenciát **Pippa Hackett**, földhasználatért és biodiverzitásért felelős miniszter nyitotta meg. A meghívott előadók a következők voltak: **Kieran Mulvey**, igazságos átmenettel foglalkozó ír kormánybiztos; **Declan Harvey**, Offaly megye tanácsának elnöke és **Séamus Boland**, a Civil társadalmi szervezetek csoportjának elnöke, egyben az IRL ügyvezetője.

A konferencia kapcsán **Séamus Boland** a következőképp fogalmazott: „Nagy örömmre szolgál, hogy elhozhattam Tullamore-ba az EGSZB-s csoportomat, hogy első kézből láthassuk, hogyan hajtják végre az igazságos átmenetet egy olyan térségben, amelyet nagyon komolyan érintenek az éghajlatváltozás kezeléséhez szükséges intézkedések. Azt is hangsúlyozni kell, hogy milyen fontos szerepet játszanak az egyes közösségek az igazságos átmenetben, és ezért biztosítani kell, hogy a folyamat minden egyes szakaszába aktívan bevonják őket.”

Pippa Hackett miniszter szerint „az átmenet kapujában állunk - kirajzolódik az előttünk álló jövő, némelyikünk már meg is tette az első pár bizonytalan lépést, de sokan érthetően vonakodnak attól, hogy teljes mértékben elkötelezzék magukat az új irány iránt, hiszen azzal búcsút kell mondanunk mindannak, amit már ismerünk és megszoktunk. A civil társadalmi szervezetek rendkívül fontos szerepet játszanak kommunikátorként, közvetítőként és animátorként - méghozzá a leginkább érintett emberek, illetve a nemzeti és uniós szintű jogalkotók felé egyaránt. Nagyon örülök ennek a konferenciának, amely újabb fontos lépésnek tekinthető azon az úton, amely a leginkább érintett régiók, köztük saját Közép-Írország régióink előtt áll.”

A konferencia következtetései és ajánlásai, illetve az ott készült videóüzenet és fényképek, valamint a vendégelőadók prezentációi mind megtalálhatók az [EGSZB honlapján](#). (jk)

SOON IN THE EESC/CULTURAL EVENTS

[A nemi alapú erőszak elleni küzdelem: az első lépés a meghallgatás](#)

Egy, az EGSZB-nél látható videókiállítás az erőszak női túlélőinek nyugtalanító valóságát mutatja be Európában.

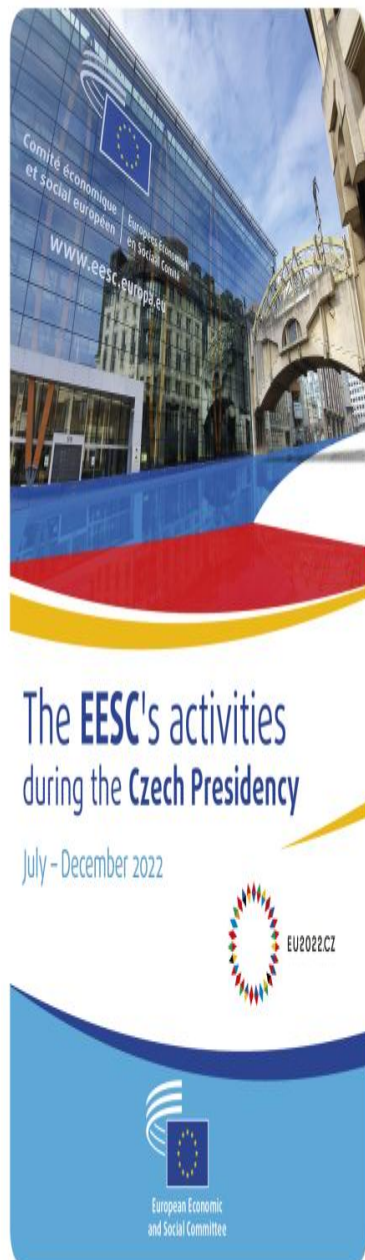
A „Voices of Violence”, azaz „Az erőszak hangjai” című virtuális kiállítás a Dán Kulturális Intézet által készített tíz rövid videóból áll, melyekben dán, észt, lett és litván színésznők elevenítik meg anonim történeteket, felfedve azokat a nyomokat és sebeket, melyeket az ilyen tapasztalatok hagynak a nőknél, szerte a világban. A kiállítás alapötlete, hogy a meghallgatás és a megértés az első lépés a cselekvés és a változások elérése felé.

A kiállítás július 13-ától augusztus 31-ig tekinthető meg. A megnyitóra online kerül sor az EGSZB júliusi plenáris ülése folyamán, [A nőekkel szembeni erőszak elleni küzdelem](#) című EGSZB-vélemény elfogadása kapcsán.

Figyelem: egyes nézők esetleg felkavarónak vagy felháborítóknak találhatják a videók tartalmát.

További információkat [honlapunkon](#) találhatnak.

Az EGSZB tevékenységei a cseh elnökség idején (2022. július–december)

Egy frissen közzétett brosúrából megtudható, hogy az EGSZB miként szándékozik segíteni a soron következő cseh elnökség célkitűzéseinek elérését.

Az Európai Unió Tanácsa cseh elnökségének nemcsak az ukrajnai háború okozta humanitárius válságot, hanem a konfliktus elhúzódó gazdasági következményeit is kezelnie kell majd. A kihívást csak fokozza, hogy Európa még a Covid19-világjárvány okozta válságból sem lábalt ki teljes mértékben.

A soron következő elnökség szándéka az, hogy erőfeszítéseit **az energiabiztonság garatálására, az uniós gazdaság stratégiai rezilienciájának fejlesztésére**, valamint **Európa védelmi kapacitásainak és kiberbiztonságának megerősítésére** koncentrálja. Ugyanakkor foglalkoznia kell a menekültválság kezelésével és az Ukrajna újjáépítésével kapcsolatos kérdésekkel is.

A hivatali időszakát most megkezdő elnökség prioritásai között kiemelt helyen szerepel továbbá a **jogállamiság** és a demokratikus intézmények rezilienciája is.

A cseh elnökségnek fontos szerepe lesz ezenkívül **az Európa jövőjéről szóló konferencia** megfelelő, átlátható és lényegi **utókövetésének** biztosításában.

Az EGSZB feltett szándéka, hogy szorosan együttműködjön a cseh elnökséggel e közös célkitűzések kapcsán. Egy nemrégiben közzétett brosúra részletesen válaszolja, hogy az EGSZB egyes tematikus szekciói miként kívánnak ehhez hozzájárulni a megfelelő szakpolitikai területeken. A kiadvány felsorolja azokat a kérdésköröket is, amelyekben a cseh elnökség kifejezetten kikérte az EGSZB szakvéleményét. Intézményünk pedig mindent meg fog tenni annak biztosítása érdekében, hogy Európa civil társadalmi szervezeteinek hangja a teljes elnökségi időszak alatt

meghallgatásra találjon.

A brosúra angol, francia, német és cseh nyelven érhető el az [EGSZB honlapján](https://www.eesc.europa.eu). Nyomtatott formában a vipcese@eesc.europa.eu címen rendelhető meg. (fgr)

Szerkeszt?

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

A szám elkészítésében közreműködött

Amalia Tsoumani (at)
Chrysanthi Kokkini (ck)
Daniela Marangoni (dm)
Daniela Vincenti (dv)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Fabiola Giraldo Restrepo (fgr)
Giorgia Battiato (gb)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katerina Serifi (ks)
Katharina Radler (kr)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarida Reis (mr)
Pablo Ribera Paya (prp)
Thomas Kersten (tk)

Koordinátor

Agata Berdys (ab)
Giorgia Battiato (gb)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)
Joris Vanderlinden (jv)

Cím

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
Jacques Delors Building, 99 Rue Belliard, B-1040
Brussels, Belgium
Tel.: (+32 2) 546 9476
E-mail: eescinfo@eesc.europa.eu

Az EGSZB info évente kilenc alkalommal, az EGSZB plenáris üléseinek alkalmából jelenik meg. Az EGSZB info 23 nyelven elérhető.

Az EGSZB info nem tekinthető az EGSZB munkájáról készült hivatalos összefoglalónak. Utóbbi az Európai Unió Hivatalos Lapjában vagy az EGSZB egyéb kiadványaiban található meg.

Sokszorosítása – az EGSZB info forrásként való megnevezésével – engedélyezett (egy link elküldendő a szerkesztőknek).

08/2022